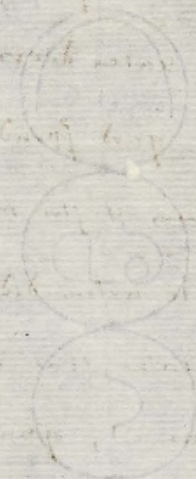

Summi vir, Hugonem, quem nil in seire negari
 Non licet, ingenium quæ didicisse deceat,
 Tam bene si scirem quæ mihi nequam negasti,
 Quam scio te summis vatis esse parem,
 Tam hî veridicus possem quoque dici valem.
 Ut eris reliquis vatis esse parem.
 Fingit nimirum docto dat musa poetæ
 Quod loquitur, et vitam non videt ullus amor.
 Sic ego iudicio nil in seire vatis amicus:
 Non ita si vates diceret amicus, etc.
 Sciri negas unum, quod sperdes velle doceri,
 Nempe melius vestri munus esse librum.
 Huius unum est quod te nolim didicisse magister,
 Nec possem: contra stat tuus illi liber.
 Que tam fruge bona est, quæ tam iucunda legenti,
 Lagina, tot promens sibia totque roca,
 Melle madens, et folio rigens, et utroque defecta,
 Sic docet ut placeat, sic placeat ut doceat.

Salmafus tuus, nuncino musarum tuarum
 afflatus repetenti fuit sis melis respiciens
 pro bono libro summas gratis ager, hys
 Kalendis Julij c1715c1716.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint circular stamp or seal on the right side of the page, containing illegible text.]

A Monsieur

Monsieur Hugens Seigneur de
Zuylsen etc. Concellier en Secretaire
de S. A. Au Camp.